

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per
drukregel.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

TONGEREN, DEN 6 NOVEMBER.

Opening der Kamer.

De *Moniteur* kondigt de schikkingen af, die zullen nagekomen worden voor de plechtige opening van den wetgevenden zitting van 1873-74.

De koning zal zich dijnstag 11 november om 4 uur naar het Natie-paleis begeven, om de opening van den zitting te doen.

De burgerwacht van Brussel en der voorgerechten, alsook de troepen der bezitting, zullen de haag vormen langs waar de stoet zal voorbijgaan.

Op de paleisplaats zullen afdelingen ruitery geplaatst worden.

Het bataillon jagers *éclaireurs*, de belgische jagers en de artillerie-batterij der burgerwacht van Brussel, zullen den ingang van het Paleis der Natie bezetten.

De stoet zal zich in de volgende orde in optocht stellen :

Het eskadron ruitery der burgerwacht ;
De ordonnancie-officieren des konings ;
De koning ;

De luitenant-generaal, adjudant-generaal des konings, hoofd van het militaire huis Z. M. ;

De luitenant-generaal, algemeene-inspecteur der burgerwachten van het rijk ;

De luitenant-generaal, bevelhebber der plaatselijke afdeling ;

De aides-de camp van den koning ;

De opper-officieren welke te Brussel verblijven ;

De officieren van den algemeenen staf der burgerwacht en van het leger.

De plaatselijke staf ;

De algemeene staf van het leger ;

De algemeene staf der burgerwacht ;

De opperofficieren welke te Brussel aanwezig zijn ;

Een eskadron ruitery zal den stoet sluiten.

Een salvo van 21 kanonschoten zal het vertrek aankondigen van den koning uit zijn paleis en het paleis der Natie.

De stoet zal de Paleisplaats en de Koninklijke straat doorrijden.

Indien Z. M. zich in rijtuig naar de Kamers begeeft, zullen de volgende schikkingen de voorgaande vervangen :

Het eskadron ruitery der burgerwacht ;

De groot-maarschalk van het hof en de luitenant-generaal adjudant-generaal van den Koning, hoofd van het militaire huis van Z. M., in een rijtuig van het hof.

Aan de rechterzijde van het rijtuig des konings, de luitenant-generaal, algemeen inspecteur der burgerwachten van het rijk ;

Aan de linkerzijde, de luitenant-generaal, bevelhebber der plaatselijke afdeling ;

Achter het rijtuig des konings, de officieren van het militaire huis Z. M.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ et d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de novembre est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Prix 25 centimes.

Proces Bazaine.

Trianon, 3 november.

De zitting wordt 10 minuten na 10 uren hernomen. Men doet de oproeping van een tiental getuigen, die nog niet opgekomen waren, en die tot de toegevoegde landen behooren. De reeds der getuigen wordt voortgezet met mev. Siboux, van Metz. Zij is de zuster van luitenant Monts, die zich zoo dapper heeft gedragen. Zij getuigt dat zij den 25 september, voorzien van een pas om haren grootvader te gaan zien, langs Roze-rioules binnen Metz geraakt is, en aan eenen kolonel inlichtingen gegeven heeft over de standplaats van den vijand. Na 4 of 5 dagen is zij zonder pas uit Metz gegaan.

De heer de Viville is den 22 augustus gemakkelijker door de vijandelijke legers binnen Metz geraakt.

De heer Lalouette, eigenaar te Metz, zegt dat men er den 22 en 23 augustus gemakkelijk door kon. Zelfs zonder passen, als men de binnenwegen nam, kon men in de stad.

De heer Déchu vertelt dat hij den dag nadat men de bruggen heeft doorsneden den 20 aug. in Metz geraakt is. Hij was drager van depechen, werd te Estanches door de Duitschers aangehouden, maar des anderendaags was de vijand verdwenen. Te Metz kreeg getuige 17 officieele depechen en vertrok dadelijk weder.

Kolonel Turnier wedergeroepen, geeft de hem gevraagde inlichtingen aangaande de gewisselde depechen.

De heer Amiot, gelast met den telegraafdienst bij den keizer, bewijst dat de depechen van maarschalk Bazaine, van den 20 augustus, den 22 augustus uit Longwy verzonden, eerst te Parijs werden medegedeeld.

Getuige Rabasse verhaalt hoe hij met Mies de depechen uit Longwy naar kolonel Stoffel te Reims zond. Den 26 augustus gaven zij de oorspronkelijke stuks aan kolonel Stoffel. Mies bevestigt die getuigenis Rakasse bevestigt ook deze bijzonderheid, dat zij, alvorens de depechen aan kolonel Stoffel te overhandigen, ze aan kolonel d'Abzac gaven, die ze terug gaf, zeggende dat men die depechen sedert twee dagen kende. Rabasse en Mies beschouwen het bevel om terug te komen als eene bevestiging dat de depechen ontvangen waren door het hoofdkwartier van maarschalk Mac-Mahon.

Kolonel d'Abzac zegt dat hij zich niets herinnert van de depechen, welke hem stellig zouden getroffen hebben. De getuigen, met dien officier samen gebracht, volharden. Grootte opschudding.

Trianon, 3 november, 5 u 45 m.

Het debat wordt belangrijker dan het tot hiertoe geweest is. Men heeft na de getuigenissen van Rabasse en Mies, geraadzaam geoordeeld maarschalk Mac-Mahon te hooren, niet persoonlijk, maar door tusschenkomst van den voorzitter der rechtbank van Versailles, die de verklaringen van den president der republiek is gaan opnemen. Deze zegt dat hij geene depechen van maarschalk Bazaine meer ontvangen heeft sedert degene van den 19, die berichtte dat hij langs het noorden naar Montmédy ging oprukken. Die depeche heeft de bevolen beweging naar Parijs doen ophouden, en er is het leger bevel gegeven naar het oosten op te rukken. Hij herinnert zich niets van de depeche van den 20, en voegt er bij : ware zij mij geworden, hoe zou ik de herinnering er niet van behouden hebben, wijl zij voor uitslag zou gehad hebben mijnen tocht te wijzigen.

Het levendige van het debat bestond in de bevestigingen der agenten Rabasse en Mies, die feiten vermelden, waarvan in het geschreven onderzoek geen woord gezegd was. Alvorens hunne depechen aan kolonel Stoffel te geven, hebben zij ze laten lezen door kolonel d'Abzac. Het was te midden van den nacht, de kolonel was in slaapkostuum, een der agenten hield den blaker. De kolonel verklaart geene herinnering over dit incident te hebben en zegt : « Hoe zou ik een zoo ernstig feit kunnen vergeten, wanneer wij met zooveel ongeduld tusschen Metz verwachten. » De confrontatie van kolonel d'Abzac met de twee boodschappers heeft dan ook, zooals wij reeds gemeld hebben, grootte opschudding verwekt. De twee agenten verzekeren alles met veel vastberadenheid, en kolonel d'Abzac blijft bij zijne ontkenningen.

Trianon, 4 november.

De zitting wordt om 1 uur hernomen.

Kolonel Stoffel, 52 jaar, gehecht aan den staf, geeft niteenlopende verklaringen. Hij zegt dat maarschalk Mac-Mahon hem aan zijnen staf bechtte, alleenlijk om hem te onderrichten over de bewegingen des legers van den kroonprins van Pruisen. De heer Stoffel woonde afzonderlijk bij opende noot de depechen, die aan maarschalk Mac-Mahon gestuurd werden. Hij las ze maar uit tweeder hand. Hij verhaalt de zending, door hem aan Rabasse en Mies opgedragen. Hij betwijfelt of de depeche, aan de agenten Rabasse en Mies bevelende van terug te komen, door hem gezonden is, zij schijnt door eenen anderen officier in zijnen naam te zijn gezonden. Hij heeft geene kennis van de telegrafische depechen, door Rabasse en Mies gezonden, tenzij van een telegram welk eenvoudig zegde dat zij geene inlichtingen hadden. Hij herinnert zich niet nauwkeurig welken dag zij terug kwamen. Hij zegt zelf niet de papieren gezien te hebben, die zij hem overhandigden en ze op zijde te hebben gelegd.

Hij verklaart dat Rabasse en Mies, hem den 26 de depechen overhandigende, door geene opmerkingen zijne aandacht vestigden op de belangrijkheid der tijdingen die zij brachten. Daarna wil hij protesteeren tegen de beschuldigingen van het verslag, maar dit wordt hem door den voorzitter verboden.

Rabasse wordt wedergeroepen. De voorzitter, hem ondervragende, is vervonderd dat de getuige zich zoo schielijk de belangrijke omstandigheid herinnert heeft, van aan kolonel d'Abzac de depechen gegeven te hebben alvorens ze aan kolonel Stoffel te overhandigen. Hij keurt streng de afspraak tusschen Rabasse en Mies af, alvorens te komen getuigen. Rabasse zegt dat kolonel Stoffel kennis van de depechen nam, toen zij hem overhandigd werden. Na eene lange opschorsing der zitting wordt kolonel Stoffel wegeroepen.

De voorzitter vraagt hem of hij de woorden houdt staan, die hij op het einde van zijne verklaring heeft uitgesproken, zeggende dat hij voor den verslaggever niets dan verachting over heeft. Kolonel Stoffel weigert twee herhaalde malen om zijne woorden in te trekken. De voorzitter doet een proces-verbaal opmaken, dat hij op het einde van het verhoor aan den generaal-bevelhebber der krijgsmacht zal zenden. Deze zal het, zulks noodig achtende, aan de bevoegde overheid sturen om uitspraak te doen over beledigingen tegen den verslaggever, gelast met het onderzoek. Dit geval verwekt grootte opschudding. De commissaris van het gouvernement rekvereert het bevel om onderzoek te doen tegen kolonel Stoffel, voor het onderscheppen der depechen.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

In lang heeft de politieke toestand van Frankrijk niet zoo zeer de algemeene aandacht opgewekt, als heden. De brief van den Graaf van Chambord, dien wij verder in zijn geheel mededeelen, houdt op dit oogenblik gansch Europa bezig.

Men vroeg licht — en 't licht is gekomen. Het mannelijkst karakter onder de koningen en prinses van dezen tijd heeft tot zijn land gesproken, gelijk het een eerlijk man doet !

BRIEF VAN DEN GRAAF DE CHAMBORD.

Ziehier den brief, dien de graaf van Chambord aan de heer Chesnelong gezonden heeft.

Salzburg, 27 oktober.

Ik heb, mijnheer, van uw bezoek te Salzburg eene goede herinnering behouden ; ik heb voor uw edel karakter eene zoo diepe achting opgevat, dat ik niet aarzel mij loyaal te tot u te richten, zooals gij u loyaal tot mij hebt gericht.

Gij hebt mij, gedurende lange uren, onderhouden, over de losbestemming van ons dierbaar en geliefd vaderland, en ik weet dat gij, bij uwen terugkeer, in het midden uwer collegas, woorden hebt uitgesproken, waarvoor ik u altijd dankbaar zijn zal. Ik bedank u zoo innig den angst mijner ziel te hebben begrepen, en niets verborgen te hebben van de onwankelbare vastheid mijner besluiten.

Ook heeft het mij niet ontroerd, toen de openbare denkwijzen, door den stroom, dien ik betreur, meegesleept, beweerd heeft dat ik er in toestemde den wettigen Koning der omwenteling te worden. Ik had voor waarborg de getuigenis van een man van hart, en ik heb besloten te zwijgen, zoo lang men mij niet dwong een beroep te doen op uwe loyaleit.

Maar dewijl, niettegenstaande uwe pogingen, het misverstand groter wordt ; dewijl men den open hemel mijner politiek poogt te verduisteren, ben ik gansch de waarheid verschuldigd aan dat land, waardoor ik kan miskend worden, maar dat bulde geeft aan mijne oprechtheid, omdat het weet, dat ik het nooit heb bedrogen, en dat ik het nooit bedriegen zal.

Men vraagt mij vandaag de opoffering mijner eer. Wat kan ik antwoorden ? Tenzij dat ik niets intrek, dat ik niets inkort van mijne voorgaande verklaringen. De pretentiën van den vorigen dag geven mij de maat van de eischen van morgen, en ik kan niet toestemmen, eene herstellende en sterke regering, door eene zwakheid in te huldigen.

Het is het gebruik, gij weet het, tegenover de vastheid van Hendrik V, de behendigheid van Hendrik IV te stellen ; de hevige liefde, die ik mijne onderdanen toedraag, zegde hij dikwijls, maakt voor mij alles mogelijk, alles eervol.

Ik vermeen, op dit punt hem in niets toe te geven ; maar ik zou weleens willen weten, welke les de onvoorzichtige zich op den hals zou hebben getrokken, die het zou gewaagd hebben, hem te overtuigen de vlag van Arques en Ivry te verloocheenen.

Gij behoort, mijnheer, tot de provincie, die hem zag geboren worden, en evenals ik, zult gij denken, dat hij spoedig zijnen ondervrager zou hebben ontwapend, door hem met zijne beernesse levendigheid te zeggen : « Vriend neem mijne witte vlag, zij zal u altijd in den weg der eer en der overwinning leiden. »

Men beschuldigt mij, niet hoog genoeg de dapperheid onzer soldaten te schatten, en dit op 't oogenblik, dat ik hun wil toevertrouwen wat ik het dierbaarste heb. Men vergeet dan, dat de eer het gemeenzaam erfdeel van het huis der Bourbons en van het fransche leger is, en dat men op dit terrein elkander wel mbet verstaan !

Neen, ik misken geene enkele glorie van mijn vaderland, en God alleen, in mijn bal-

lingschap heeft tranen dankbaarheid in mijne ziel zien opwellen, zoo dikwijls in voor- tegenspoed, de kinderen van Frankrijk zich zijner waardig toonden.

Wij hebben samen een groot werk af te doen. Ik ben gereed, gansch gereed dit te ondernemen, als men wil morgen, dezen avond, onmiddellijk. Daarom wil ik geheel blijven wat ik ben. Vandaag verminderd, zou ik morgen machteloos zijn.

Er is hier van niets minder spraak, dan van op natuurlijke grondslagen, de diep ontroerde samenleving te herstellen ; krachtdadig de regering der wetten in de huidige ; inwendig den voorspoed doen geboren worden ; buiten, duurzame bondgenootschappen aan te gaan, en vooral niet vreezen, de macht te stellen ten dienste van orde en rechtvaardigheid.

Men spreekt van voorwaarden ; heeft die jonge prins, wiens loyalen handdruk ik gelukkig was te gevoelen, mij voorwaarden gesteld ; die prins, welke, alleen luisterend naar zijne vaderlandsliefde, uit vrijen wil tot mij kwam en in naam van al de zijnen, verzekeringen bracht van vrede zelfopoffering en verzoening ?

Men wil waarborgen : heeft men er gevraagd aan den Bayard van onzen tijd, in den gedenkwaardigen nacht van den 24 mei, toen men aan zijne nederigheid de roemvolle zending oplegde zijn land, door een van die woorden van eerlijk man en soldaat, tot kalme te brengen ; en die woorden, dat de goeden gerust stelt en de boozen doet vreezen ?

Ik heb niet, 't is waar, zooals hij, den degen van Frankrijk, in twintig veldslagen, gedragen ; maar ik heb onbesmet, gedurende drie-en-veertig jaren, den heiligen schat bewaard van onze overleveringen en onze vrijheden.

Ik heb dus het recht op hetzelfde vertrouwen ; ik moet dezelfde gerustheid inboezemen. Mijn persoon is niets ; mijn princip is alles. Frankrijk zal het einde zijner beproevingen zien, als het dit zal begrijpen. Ik ben de noodzakelijke loods, de eenig bekwaame man om de haven te bereiken, omdat ik zending en gezag daarvoor heb.

Gij kunt, mijnheer, veel bijdragen om het misverstand te doen verdwijnen, en de waarmoedigheid in het uur van strijd tegen te gaan. Uwe troostende woorden, bij het verlaten van Salzburg, zweven mij gedurig voor den geest ; Frankrijk kan niet vergaan, want Christus heeft nog zijne Franken lief, en als God een volk reddend wil, waakt hij, opdat de scepter der rechtvaardigheid alleen gegeven worde in handen, sterk genoeg om hem te dragen.

HENRI »

Men verzekert dat Mac Mahon heeft verklaard, dat hij zich tot geene andere hoegenaemde combinatie zou willen leenen, dan die der verlening zijner volmacht, door de konservatieven ondersteund. Hij zou het bewind niet aanverden dan met grondwettelijke waarborgen, welke dit gezag sterk en duurzaam kunnen maken. Alle andere combinatie, om hem tot luitenant van 't koninkrijk of regent te doen benoemen, zou hij van zich stooten.

Dit ontwerp van machterverlening, voor 8 of 10 jaren, schijnt van nu af niet alleen door het rechter-centrum en het grootste gedeelte der rechterzijde aangenomen te zijn, maar ook door talrijke leden der linkerzijde. In deze groep wordt dit slechts door de bijzonderste vrienden van M. Thiers bestreden. Zij zouden gansch het linker-centrum er willen toe brengen, zich bij de verschillende liberale fracties aan te sluiten, om voor te stellen, eerst en vooral, met de beraadslaging te begijnen der konstitutioneele wetten, welke door M. Thiers in gereedheid zijn gebracht.

Er wordt meer dan ooit gesproken over eene boodschap van maarschalk Mac-Mahon, welke bij de heropening der Nationale Vergadering zou worden gelezen, en waarin over den toestand breedvoerig zou worden uitgewijd. De *Patrie* spreekt van die boodschap als stellig.

Gisteren 5 november heeft zich de fransche Nationale Vergadering vereenigd.

Dewijl men er niet in gelukt is zich met den graaf de Chambord ten accoord te stellen ten einde in Frankrijk het koninkdom te herstellen, zoo heeft de overgrote meerderheid der kamer besloten de machten van den maarschalk Mac-Mahon te verlenen.

Dit voorstel is gisteren aan de vergadering aangeboden met eene boodschap van den president voorgelezen door M. de Broglie.

De rechterzijde schijnt eenparig om het voorstel der machterverlening van maarschalk Mac-Mahon aan te nemen ; doch er beerscht nog tegenkanting, zegt men in de linkerzijde. Deze vraagt als eerste voorwaarde harer toestemming dat het republiek als definitieve vorm van het fransch gouvernement aangenomen worden.